

Regeringsrättens Beslut

Regeringsrättens beslut den 2010-11-25 I mål nr 7469-09

Klagande

AA

Ombud:

BB

Motpart

Försäkringskassan 103 51 Stockholm

Överklagat avgörande

Kammarrätten i Göteborgs dom den 21 september 2009 i mål nr 1227-09, se bilaga

Saken

Sjukpenning

Regeringsrättens avgörande

Regeringsrätten upphäver underinstansernas avgöranden och återförvisar målet till Försäkringskassan för ny handläggning.

Bakgrund

AA uppbar mellan november 2002 och september 2006 sjukpenning i olika omfattning och under viss tid rehabiliteringsersättning. Efter att ha varit utan arbete blev han sjukskriven den 28 maj–den 30 september 2007 under diagnosen blandat ångest- och depressionstillstånd. Försäkringskassan fann i beslut den 9 augusti och omprövningsbeslut den 5 december 2007 att AA inte var berättigad till sjukpenning för den aktuella perioden. Han överklagade omprövningsbeslutet hos Länsrätten i Värmlands län. I dom den 9 februari 2009 fann länsrätten att Försäkringskassan inte uppfyllt sin utredningsskyldighet och att han var berättigad till hel

sjukpenning. Försäkringskassan överklagade och yrkade att dess tidigare beslut skulle fastställas, ett yrkande som Kammarrätten i Göteborg biföll i det nu överklagade avgörandet.

Yrkanden m.m.

AA yrkar att han ska beviljas sjukpenning och anför bl.a. följande. Det har nu kommit nya läkarutlåtanden som styrker att han saknade arbetsförmåga under den aktuella tiden. Han kan inte lastas för att han inte blivit ordentligt utredd tidigare och att hans psykiska tillstånd inte kommit fram i kontakterna

med olika stafettläkare. Först i februari 2009 fick han kontakt med en läkare som föranstaltade om ett neuropsykiatriskt test (CC).

Detta ledde fram till en ny diagnos och slutsatsen att hans arbetsförmåga är livslång. Försäkringskassan har inte uppfyllt sin utredningsskyldighet. – AA ger in läkarutlåtande och medicinskt underlag från februari 2010 av CC, specialist i allmänpsykiatri.

Försäkringskassan bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande.

AA hade före den aktuella sjukperioden varit långvarigt sjukskrivnen för liknandebesvär. Under den tiden hade han enligt upprättad rehabiliteringsplan deltagit i endatakurs i cirka tio månader. Efter datakursens slut var han sjukskrivnen under cirka ett års tid fram till september 2006 för att därefter uppbära aktivitetsstöd under en månad. AA var arbetslös när han återigen sjukskrev sig i maj 2007.

Fråga uppkom då om hans hälsotillstånd försämrats i sådan grad att han kunde anses arbetsförmögen i arbete på den öppna arbetsmarknaden. Försäkringskassan bedömde att det intyg han sänt in var otillräckligt för att avgöra frågan.

Vårdcentralen upplyste att den sjukskrivande läkaren inte kunde nås förrän i oktober. Det fanns inte heller någon annan läkare som kunde besvara frågor om AA. Försäkringskassan fick i stället tillgång till en journalkopia från läkarbesöket den 31 maj 2007. AA gavs också möjlighet att komma in med synpunkter och kompletterande medicinskt underlag innan frågan om sjukpenning avgjordes.

Försök gjorde också att få till stånd ett möte tillsammans med arbetsförmedlingen. Mot den angivna bakgrunden anser Försäkringskassan att utredningsskyldigheten uppfyllts. Försäkringskassan ger in ett nytt yttrande av den försäkringsmedicinskerådgivaren och specialisten i allmän psykiatri DD.

Skälen för regeringsrättens avgörande

I en skrivelse till AA den 23 juli 2007 redogjorde Försäkringskassan för det beslutsunderlag som förelåg i hans ärende och för kassans bedömning att han inte var berättigad till sjukpenning för den aktuella sjukperioden. AA gavs möjlighet att komma in med synpunkter. I ett svar den 27 juli 2007 uppgav AA bl.a. att han hade regelbunden kontakt med och var under behandling hos överläkaren och psykiatrikern EE vid psykiatriavdelningen i Säffle. Enligt det beslut som Försäkringskassan sedan fattade den 9 augusti 2007 hade AAs brev mottagits och hans synpunkter beaktats men utan att förändra kassans bedömning. Något nytt framkom inte i omprövningsbeslutet den 5 december 2007.

Det krav på utredning som kan ställas på Försäkringskassan i sjukpenning- ärenden varierar beroende på bl.a. ärendets karaktär och de förutsättningar den enskilde har att bevaka sina intressen. I den delen kan sägas att det aktuella fallet var komplicerat och att det underlag som fanns tillgängligt vid tidpunkten för Försäkringskassans beslut den 9 augusti 2007 inte gav någon säker bild av AAs tillstånd och arbetsförmåga.

I den situation som förelåg fanns enligt Regeringsrättens mening särskild anledning för Försäkringskassan att försöka få del av EEs uppfattning i den aktuella frågan. Såvitt framgår har något sådant försök inte gjorts och det framgår inte heller att saken diskuterats med AA. Det har vidare inte framkommit att Försäkringskassan kompletterat utredningen inför omprövningsbeslutet, t.ex. genom att inhämta uppgifter från den sjukskrivande läkaren.

Regeringsrätten finner mot denna bakgrund att målet bör återförvisas till Försäkringskassan för ny handläggning.